

Elin i Hagen

Text: Gustaf Fröding 1891
Musik: Torgny Björk

♩ = 96

1. Den dä - ra stug - an vid ån är
Hag - en, där gam - le And - ers i Hag - en bor, jag minns, hur El - in, den en - da
dott - ern, gick förr och tral - la - de he - la dag - en, i mon där - bor - ta med Hag - ens kor.

2. Hon var den gladaste bland de glada,
i lek och dans var hon alltid bäst,
och flink i spisen och flink på logen
– men ofta ser en, att det tar skada,
som växer vackrast och lovar mest.
3. Det kom en främmande man till dalen,
han mötte Elin i skogen titt,
och det gick rykten omkring i bygden,
och stackars Elin blev vild och galen
– i våras dränkte hon barnet sitt.
4. Jag minns den stunden, då hon blev tagen,
hon skrek ej, grät ej, blev bara vit
– till fyra år blev hon dömd av lagen
– en kan förstå, det är sorg i Hagen,
och det är ingen, som nämns gå dit.
5. Och gamle Anders han står vid skjulet
betryckt och krokig och hugger ved.
Han var en gubbe, som log beständigt,
– nu är hans ansikte skyggt och mulet,
hans läppar skälva, han tittar ned.
6. Han viker undan för folkets blickar,
han talar icke med någon mer,
han går och grämer sig djupt i själen,
han ser åt sidan, när någon nickar,
och gråter bittert, när ingen ser.